

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011150
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119011150.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2019, v trestnej veci odsúdeného F. X. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/57/2019 zo dňa 15.08.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného F. X..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona žiadosť odsúdeného F. X., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom O., I. XXX/XX, okr. A. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 12.06.2018, sp. zn. 9T/43/2018, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú až do rozhodnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného dôvodná nie je.

Z obsahu predložených spisov vyplýva, tak ako to správne ustálil aj súd prvého stupňa, že trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 12.06.2018, sp. zn. 9T/43/2018 bol F. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10-tich mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom výkon trestu odsúdený nastúpil dňa 05.02.2019.

Keďže odsúdený výkon uloženého trestu začal vykonávať dňa 05.02.2019, to znamená, že formálne podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda výkon jednej polovice uloženého trestu splnil dňa 05.07.2019.

Ako správne súd prvého stupňa konštatoval, zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že odsúdený do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil zo slobody sám dňa 5.2.2019 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Správanie a vystupovanie odsúdeného voči personálu ústavu bolo na požadovanej úrovni. V pedagogickej dokumentácii odsúdeného z tohto obdobia nie je zaznamenané porušenie interných predpisov. Od 5.3.2019 vykonáva trest odňatia slobody v oddelení výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Po absolvovaní adaptačnej fázy v nástupnom oddiele mu

bola umiestňujúcou komisiou stanovená diferenciačná skupina „B“. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní, voči príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správa slušne a zdvorilo, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, zásady osobnej hygieny dodržiava. V societe odsúdených sa snaží vyhýbať konfliktom, prejavy agresivity neboli zaznamenané. Do prednáškovej činnosti zameranej na resocializáciu v oblasti závislostí, medziľudských vzťahov a rozvoj osobnostných kompetencií sa zapája sporadicky. Odsúdený nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Pravidelne sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti - čistiace a upratovacie práce, bez podnetov. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa dobrovoľne zaujíma najmä o spoločenské hry a hudobné podujatia. V čase osobného voľna sa prevažne venuje hraniu spoločenských hier, sledovaniu televízneho programu, rozhovorom so spolubývajúcimi a pasívnemu oddychu. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Extramurálne vzťahy udržiava s družkou, ktorá vykonáva trest odňatia slobody formou pravidelnej korešpondencie, s deťmi a primárnou rodinou formou pravidelných návštev, korešpondencie a telefonovania.

Jeho resocializačná prognóza sa vzhľadom na dlhodobú nezamestnanosť, nedostatočný alebo žiadny príjem, dosiahnuté vzdelanie, mentálnu úroveň a recidívu javí ako nepriaznivá, riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je vysoké.

Vzhľadom na uvedené a resocializačnú prognózu riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Prešov konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ust. § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, podľa ktorého súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Ak ide o osobu odsúdeného za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Aj keď podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, aj tak platí, že na podmiennečné prepustenie odsúdený nemá automaticky nárok, ale súd ho môže použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci polovice uloženého trestu, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom vykonané dokazovania musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon, preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd na základe vykonaného dokazovania nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil do takej miery, že je možné od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť. Taktiež dobré správanie odsúdeného v dôsledku motivácie podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody nie je prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože v prípade jeho prepustenia, teda po odpadnutí motivácie dobrého správania, niet záruky, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu, teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania, spočívajúce v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať, došlo u neho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k spáchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne stačiť nebude.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania okresným súdom krajský súd rovnako dospel k totožnému záveru, že aj keď formálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie polovice uloženého trestu, boli splnené, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že odsúdený sa už doterajším výkonom trestu polepšil a preto jeho ďalší výkon nie je potrebný.

Z odpisu registra trestov ako to správne aj ustálil súd prvého stupňa je zřejmé, že odsúdený má okrem záznamu tykajúceho sa trestu, ktorý momentálne vykonáva ďalších 9 záznamov, čo znamená,

že v minulosti sa opakovane dopúšťal rôznej trestnej činnosti, pričom v jednom prípade mu dokonca (rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/102/2002 zo dňa 17.06.2002) už bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Už len uvedené nasvedčuje tomu, že odsúdený má ľahostajný prístup k dodržiavaniu všeobecne záväzných a akceptovaných pravidiel správania sa, čo vzbudzuje pochybnosti o tom, že v prípade podmieneného prepustenia odsunie z výkonu trestu odňatia slobody sa práve teraz už ďalšej trestnej činnosti rovnakého druhu, nedopustí. Navyše odsúdený napriek tomu, že je vo výkone trestu odňatia slobody, v čase podania žiadosti viac ako 5 mesiacov, aj keď nemal príležitosť pracovať, tak nevytvoril si podmienky pre získanie žiadnej disciplinárnej odmeny. Súčasne je zrejmé, že odsúdený je do prednáškovej činnosti, zameranej na resocializáciu v oblasti závislosti medziľudských vzťahov, rozvoja osobnostnej kompetencii sa zapája len sporadicky, čo je tiež dôvod pre záver o tom, ako konštatoval aj súd prvého stupňa, že v jeho prípade ide skôr len o prispôbenie sa výkonu trestu podmienkam výkonu trestu.

Niet preto dostatočného podkladu pre záver, že odsúdený sa už doterajším výkonom trestu odňatia slobody polepšil natoľko, že možno od neho dôvodne očakávať, že v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. V jeho zásade dobre správania sa vo výkone trestu odňatia slobody je nutné hodnotiť len ako prispôbenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, nesvedčí, ale o tom, ako to už bolo vyššie uvedené, že už doterajší výkon trestu odňatia slobody viedol k jeho náprave.

Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.